

Akiknek szolgálata lehetetlenné tenné számunkra a szeretni tanítást

Ilyenek az önmagukat sajnáltatók, a csupán ajnározgatást kívánók, a rendszerességre nem szoríthatók; a mindig váratlanul betoppanók, s ezáltal a másokkal való foglalkozást megakadályozók. Azok a magányosok, akik csupán társaságot, vagy inkább meghallgatást keresnek, s ugyanakkor Jézus irányában nem mozdulnak, és másokat sem mozdítanak.

Akik nem tartoznak halászerületünkhöz

Itt sokkal könnyebb az elvet kimondani, mint azt a gyakorlatban alkalmazni. Nagyon vitatott lehet, ki tartozik ide, ki nem. Csak egyéni mérlegelés alapján lehet dönteni. Pl. távoli városban lakót nem célzok meg, de ha ott nincs, aki foglalkozzon vele és igényli, akkor nem utasíthatom el. Ha ott foglalkoznak vele, akkor igen. Általában: fiatal ne foglalkozzon öregekkel, öreg fiatalokkal, stb. Ha nem is könnyű ezen a téren a szelektálás, mégis foglalkoznunk kell vele.

A nem komolyan keresőket

Talán ezt kell leghamarabb felmérnünk. Keres-e egyáltalában eligazodást, kibontakozást, vagy csak áltatja önmagát, esetleg engem? Mi vonzza őt? A közismertek közélebe/közé kerülni minél előbb? Talán dicsekszik barátságunkkal? Vagy gyors (nem átél) ismeretszerzésre szert tenni? Esetleg mások rábeszélésére dialogizál a megtérés igénye nélkül? Valóban kereső-e, vagy csak keresést imitáló?

A szalon-keresztényeket

Ezek azok, akik ki akarják szűrni Jézus életéből és főleg tanításából a „rázós” dolgokat. Akik már elvileg sem fogadják el a magasabb követelményeket. Akik a tökéletességet a kiváltságosoknak tartják fenn. Akik kereszténységük mellett meg akarnak maradni evilág fiainak is.

Akik nem országbeli dolgot kérnek

Itt kétféle eset lehetséges:

a. Nem tehetem meg, mert elveimmel ellenkezik. Pl. bíráskodás, üzletelés, protekció evilági előrelépéshez, stb.

b. Megtehetném elv-feladás nélkül, de esetleg elvon a fontosabbtól. Pl. gépelés, fuvarozás, házépítés, stb. (ezek önmagukban nem rosszak, de nem a fontosabb kárára).

Akik nem teremnek gyümölcsöt

Ilyenek a vallási sznobok, akik csak tetszelegnek a vallási témákkal való foglalkozásban vagy a közösségi szereplésben, de nem akarnak változtatni életükön. Vigyázat, nem azt mondtam, hogy nem tudnak, mert gyengék, hanem nem akarnak! Itt türelmi idő kiszabása szükséges. A gazda is adott egy évet a fügefának.

Aki nem meri kereszténységét megvallani

Kezdetben minden - mégoly távolról érkező - tapogatózást is szívesen fogadunk, Nikodémusoknak is rendelkezésére állunk. De aki a velünk való titkos találkozásokban látja a kereszténységet, és nem akar továbblépni, nem akar hitvalló és gyakorló kereszténnyé lenni, azt - éppen lelkiismeretének felrázására - finoman leépítjük. Egyébként is, ha mi Krisztus tanítását adjuk neki, alig hiszem,

hogy huzamosan kétségben maradhatna tennivalóit illetően.

A kifejezetten idegbetegeket

Ilyenek garmadával lepnek meg bennünket. Túlérzékenységük az átlagnál jobban vonzódik a transzcendens felé, viszont irrealitásuk és excentricitásuk épp a józan keresőket ijeszti el. Noha sok nagyon értékes ember akad közöttük, de ritkán lehet rájuk biztosan és kitartóan számítani. Megmentésük, használhatóvá tevésük érdekében befektetett energiáink ritkán állnak arányban az általuk nyújtott teljesítménnyel. Mivel Jézus a bűnösöket jött hívni, ha betegségük bűneik következménye, akkor messzemenően segítjük, de ha egyéb öröklött pszichikai zavarokról van szó, akkor ideggyógyász vagy pszichológus felé kel segítenünk őket. Az így vagy úgy gyógyultakkal akkor foglalkozhatunk tovább, ha igénylik az Isten Országá építését és ennek eredményessége érdekében elfogadják kontrolljavaslatainkat. Általános elvünk lehet az, hogy aki önmagát nem képes karbantartani, az nem lehet mások apostola.

Akik valamilyen számításból jönnek

Ilyen is akad jócskán. A szerelemtől a partner keresésen át az üzletig a legkülönbözőbb hátsó gondolat mozgathat valakit. Jézust csak azért lehet keresni, hogy megtaláljuk életünk értelmét, boldogságát és ezt másokkal is közöljük. Aki enélkül akar keresni, vagy ettől kevesebbet akar, arra ne legyen időnk! Uram, ez az elmélkedés nem az időmilliomosok, hanem a túlszűfoltak elmélkedése. Mégis azt hiszem, hogy rövid időn belül mindenki túlszűfoltá lesz, ha komolyan vesz Téged és Országod építését. Segíts, hogy elmélkedéseimben tudjam értékelni az előadódó helyzeteket, a konkrét személyeket, és mindig Veled szinkronban tudjak megnyugtató döntést hozni a hozzám fordulókkal kapcsolatban.

(1975)

DRYP

FEBRUÁRI KERTI NAPLÓ MÉG ÚJÉVKOR

Összezavarodtam, mint az időnek járása. Januári újévi köszöntőm még a tavalyi szüret végével indult, most meg már egy nagyot ugorva az időben, február másodikán esedékes gyertyaszenteléssel illene kezdeni. Merthogy éppen az óévvégi lencseleves főzésnél tartok, amikor e betűket kopogtatom elektronikus masinámon. A december még boruskás, fagykerülő hónap volt, végül éppen az utolsó napján küldte kertünkre zúzmarás leheletét. Meg is dermedtek a fű között az előző nap még vidáman mosolygó százszorszépek.

Deres lett a konyhakert is. Szinte hallani véltem, hogy dideregték örökség fügebokraink csupasz ágai. Leveleiket már rég visszaadták a földnek, csak néhány apró elkésett fügenövendék aszalódott még rajtuk.

A gyertyaszentelést most hagyjuk meg a templomi teendők között, mi pedig nézzünk körül milyen tennivalók adódnak a ház körül ebben a nehezen kiszámítható télben? Lehetne metszeni is, de most csak topognánk a sárban, maradjon meg hát ez a feladat a nagyüzemeknek. A ház körül talán egy-két délután is elég lesz rá, s akkor majd jobban áttekinthető lesz, hogy mit vegyünk ki a gallyak, ágak közül. A gyümölcsfák, de cserjék, bokrok is, ilyenkor még mélynyugalmi állapotban vannak. Ekkor minimálisra csökken az élettevékenységük. Alszanak, mint a mackók, vagy a denevérek. A mélynyugalom azonban nem akadályozza meg, hogy a hideg hatására a rügyekben ne induljanak be azok az életfolyamatok, amelyek felkészítik őket a tavaszi kibomlásra. Azt is megfigyelték, hogy a különböző gyümölcsfajok mélynyugalmi időszaka eltérő időtartamú. A csonthéjasoké általában rövidebb, míg az almás termésűké hosszabb ideig tart. Általában február elejéig azonban valamennyi gyümölcsfajnál befejeződik ez az életszakasz – ezért fordulhat elő enyhébb teleinken, hogy februárban már ki is bomlanak a rügyek. A korábbi évek hidegebb telei megakadályozták ezt a korai rügyfakadást. A gond a késői fagyokkal szokott bekövetkezni, amikor elfagyhatnak ezek a rügyek. Ezért nem érdemes sietni a télvégi metszésekkel. Újév napján egyébként sem merném megjósolni az idei februári telet.

Ilyen tünet láttán azonban még a mélynyugalmi állapotban célszerű eltávolítani a beteg ágat.

Ilyenkor inkább az ősszel elmaradt kerttakarítási teendőket pótoljuk. Nézzük át a kerti szerszámainkat, a metszőolló élet, ásonak, kapának a nyelét, ne lötyögjön nagyon, hogy amikor használatba vesszük, ne bosszankodjunk s sietős-kapkodó barkácsolással, úgymond ne sufnituninggal kezdjük a télvégi, tavaszi kerti munkákat.

Végül a betelelt dísznövényeinket is látogassuk meg a pincében, garázsban – egy-egy sovány öntözést még meg-ejthetünk, ha eddig elmulasztottuk volna.

MESE-SAROK

DOMBI ZSUZSA

A VILÁGTALAN KIRÁLYFI

Volt egyszer, nagyon régen egy szegény király. Szegény ország, szegény uralkodója volt. Nem elég, hogy koldusok vették körül, még ráadásul volt egy világtalan fia is. Örült ő a fiának, de annak nem örült, hogy egyetlen gyermeke vak. Azért volt az országa szegény, mert olyan helyen terült el, ahol nem volt más, csak szikla, erdő, aztán megint szikla. Kevéske bevétel csak a városi idegenektől volt, akik idelátogattak, megnézni a csupasz hegyeket, sűrű erdőket. Legfőképpen egy híres szikla vonzotta őket, aminek egy kilógó darabja olyan formájú volt, mint egy törött pengéjű kés. Éle, mint a bozótva. Hajszálat lehetett elmeteszeni vele, hosszában. Éleskőnek nevezték.

A király szerette volna meggyógyítani a fiát, de az, aki ezt meg tudta tenni, egy igen távoli vidék csodadoktora volt, és nagyon drágán dolgozott. Száz aranyat kért, azt is előre. Így hát lemondott arról, hogy valaha egészséges legyen az ifjú király. A királyfi minderről semmit nem tudott. Nem tudta, hogy szegény országban lakik, nem tudta, hogy milyen ez az ország, és nem tudta azt sem, hogy van valaki, aki képes lenne őt látóvá tenni. Ha nem kellett tanulnia, azzal szórakoztatta magát, hogy kedves

